

Στον μορφωμένο άνθρωπο που οδηγήθηκε στη διαπίστωση ότι «κάτι» υπάρχει (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 14, 2014

Μοῦ

γράφεις ότι ἐν τέλει πρέπει νά ὑπάρχει «κάτι». Διάβασες, λές, ἕνα βιβλίο ἑνός μεγάλου ἀστρονόμου περί ἀστέρων καί ὑπέπεσε στήν ἀντίληψή σου ὁ ἰσχυρισμός αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ ἐπιστήμονα: «Χωρίς τόν Θεό τίποτα στόν κόσμον δέν μπορεῖ νά κατανοηθεῖ οὔτε νά ἐξηγηθεῖ». Ἐξ αὐτοῦ οδηγήθηκες στό συμπέρασμα ὅτι «κάτι» ὑπάρχει.

Ἀπλά πές ὑπάρχει Θεός

καί εἶναι χαρούμενος! Ἔτσι μιλοῦν πολλοί μορφωμένοι ἄνθρωποι: Ὑπάρχει «κάτι»! Ἀλλά ἐάν μείνεις ὡς τό τέλος τῆς ζωῆς σου σ' αὐτήν τήν ἔκφραση, ὅλη σου ἡ ζωή θά εἶναι ἕνα τίποτα.

Μιά στιγμιαία διαπίστωση ὅτι

ὑπάρχει κάποια μυστηριώδης μεγάλη δύναμη πίσω ἀπ' τόν ὀρατό κόσμον, δέν

ἀποτελεῖ οὔτε κατά τό ἐλάχιστο πίστη, ζωοποιό καί καρποφόρα, ἡ ὁποία μᾶς

φωτίζει τόν δρόμον καί μᾶς δείχνει τόν στόχον μας.

Τό

νά λέμε μόνο ότι «κάτι» υπάρχει δέν σημαίνει ότι βγήκαμε στό φῶς τῆς ἡμέρας. Αυτό μόλις καί μετά βίας σημαίνει ότι ὁ ταξιδιώτης διέσχισε τό σκοτάδι τοῦ μεσονυκτίου μέ τίς ἴριδες διεσταλμένες διαισθανόμενος τό λυκαυγές τῆς ἀνατολῆς. Ἀλλά ἀπό ἐκεῖ ἔως τό νά φθάσει ὁ ἥλιος στήν κορυφή εἶναι μακρὺς ὁ δρόμος. Βιάσου νά μὴν σέ προφθάσει ὁ θάνατος σ' αὐτό τό σκοτάδι. Νά μπορείς τουλάχιστον νά λές υπάρχει «Κάποιος» γιά νά φέρει τήν αὐγή στή ζωή σου.

Γνώρισε

τόν Δημιουργό σου ἀγαπητέ ἀδελφέ. Αυτό εἶναι πιά σημαντικό ἀπό τή γνώση τῶν δημιουργημάτων Του. Μὴν παραμένεις στήν κοινωνία ἐκείνων γιά τούς ὁποίους ὁ Ἀπόστολος λυπᾶται λέγοντας: *«Ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τόν κτίσαντα»* (Ρωμ. 1:25).

Ὁ Ὑψιστος καλλιτέχνης στέκει δίπλα στά ἔργα Του. Ἐσύ κοιτάζεις πιά πολύ τίς καλλιτεχνικές δημιουργίες Του, οἱ ὁποῖες μέχρι ἑνός σημείου ἀνοίγουν τά μάτια καί κατόπιν τυφλώνουν. Γιατί δέν πλησιάζεις τόν Καλλιτέχνη καί δέν Τόν γνωρίζεις καί δέν Τοῦ συστήνεις; Ὁ Χριστός γι' αὐτό ἦρθε στόν κόσμον, γιά νά σοῦ ἀπλώσει τό χέρι καί νά σέ ὀδηγήσει. Ὅποιος δέν πλησιάζει κοντά Του, δέν Τοῦ συστήνεται καί δέν ὑποκλίνεται σ' Αὐτόν, δέν θά γίνῃ δεκτός οὔτε κἄν στήν αὐλή Του στούς οὐρανούς.

Αὐτά

στά γράφω ἐπειδή μόλις γύρισα ἀπό μία κηδεῖα. Πέθανε ἓνας ἄξιος νέος στήν Ἀχρίδα. Στό νεκρικό φέρετρο τό πρόσωπό του ἦταν φωτεινό, φωτεινότερο ἀπό ὅταν ἦταν ζωντανός. Ἐζησε μέ πίστη καί συγχωρέθηκε πλήρης πίστεως. Πολύ νέος, ἀλλά σώφρων. Ἐνῶ ἐσύ εἶσαι ἤδη πολύ μεγαλύτερός του.

Εἰρήνη καί ἔλεος ἀπό τόν Θεό

(Ἀπό τό βιβλίον: "Δρόμος δίχως Θεό δέν ἀντέχεται... Ἱεραποστολικές ἐπιστολές Α'", Ἐκδόσεις "Ἐν πλῶ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)